

МАРИЯ: Някаква вест за леля ми - царица Елена?

АНРИ: Да пишем веднага, ако желаете. В следното послание да
запитаме за нея, Конон.

ДЪО БЕТЪН: Ще бъде изпълнено, сир.

АНРИ: Нещо друго да ви интересува?

МАРИЯ: Не, благодаря, сир.

АНРИ: Когато замина за сръбския поход, мадам, вие ще останете
моя заместница. В трудната работа по ръководството на държав-
ните дела ще ви помага дъо Бетън.

/Дъо Бетън се покланя. Излизат./

З а щ е н а

Константинопол. Булевардският дворец. Приемната на Мария.

ОДЕТ: Нотр Дам дъо Влахори да ви дава здраве, мадам. Простете
ми, че дръзнах да ви събудя. Но...

МАРИЯ: Аз бях вече будна, Одет. Да няма пристигнали гончии от
пропиеите?

ОДЕТ: Няма нищо, мадам. Твърде е рано още. Докато императорът
стигне до Средец, където ще се съберат войските, докато дойде
обратно куриер - има още доста време.

МАРИЯ: А не са ли пристигнали гончии от България?

ОДЕТ: Също не, мадам. Но...

МАРИЯ: Кажете...

ОДЕТ: От два часа съпругата на великия domestik чака в мал-
ката приемна и моли да я пусна при вас. Имала някаква важна,
неотложна молба.

МАРИЯ: Нека веднага влезе, дѣм работата е важна.

ОДЕТ: Но това е вече прекалено, мадам... Дори и нощем не ви
дават покой...